

Bài văn hay nói về tình cảm với các món đồ chơi thuở nhỏ

Author : Hồng Thắm

Categories : [Những bài văn hay](#)

Bài văn hay nói về tình cảm với các món đồ chơi thuở nhỏ

Hướng dẫn

DÀN BÀI

I. Mở bài

-Đề tài chung của các văn bản Cổng trường mở ra, Cuộc chia tay của những con búp bê.

-Giới thiệu những tâm sự của em về niềm vui, nỗi buồn tuổi thơ hoặc tình cảm với một đồ chơi thuở nhỏ.

II. Thân bài

* Tâm tình tuổi thơ được thể hiện qua các văn bản Cổng trường mở ra, Cuộc chia tay của những con búp bê.

* Những tâm sự của em về niềm vui, nỗi buồn tuổi thơ

-Những niềm vui tuổi thơ: được sống hồn nhiên, vô tư; được quan tâm chiều chuộng,...

-Những nỗi buồn gắn với tuổi thơ: phải xa bạn bè thân yêu, lần mắc lỗi làm phiền lòng cha mẹ,...

-Những suy nghĩ, ước mơ thuở bé thơ là động lực để em học hành, phấn đấu.

* Tình cảm với một đồ chơi thuở nhỏ:

-Món đồ chơi thuở nhỏ là gì? Được ai tặng hoặc ai mua? Nó có ý nghĩa với em như thế nào?

-Những suy nghĩ, tình cảm của em đối với món đồ chơi ấy: thích thú, yêu mến, coi như một người bạn tâm tình,...

III. Kết bài

Tài liệu chia sẻ tại <https://tuyentapvan.com>

Ý nghĩa của những tâm tư tình cảm hoặc món đồ chơi thuở nhỏ đối với em trong cuộc sống

hiện nay.

BÀI LÀM

Thuở nhỏ, ai cũng có một món đồ chơi thật đặc biệt, thân thiết và gắn bó với mình. Với tôi, mỗi khi nhìn thấy một em bé nâng niu trong tay con búp bê hay chú ngựa gỗ, tôi lại bồi hồi nhớ đến món đồ chơi thuở ấu thơ của tôi. Đó là một con búp bê xinh xắn. Tôi và búp bê đã có những kỉ niệm không thể nào quên.

Con búp bê của tôi là phần thưởng mẹ tặng cho tôi khi tôi vào lớp Một. Nó dễ thương đến lạ lùng, cuốn hút tôi ngay từ cái nhìn đầu tiên. Tuy chỉ là một món đồ chơi nhưng nó có đôi mắt sống động khiến cả khuôn mặt sáng bừng lên như người thật: một khuôn mặt ngây thơ, trong sáng và nụ cười. Đôi mắt đã thổi hồn vào búp bê làm nó đáng yêu như thế. Chưa có món đồ chơi nào làm tôi thích thú đến vậy. Tôi nâng niu chăm chút búp bê như đứa em nhỏ của mình. Từ khi có búp bê tôi vui hẳn lên. Tôi luôn coi nó như một người bạn để tâm sự, sẻ chia, một người em để vỗ về chăm sóc. Búp bê đã trở thành một người bạn không thể thiếu đối với tôi...

Vậy mà có một lần... tôi đã làm mất búp bê bé nhỏ của mình....

Buổi tối hôm ấy, trước khi đi ngủ, tôi đọc một câu chuyện có tên Cuộc chia tay của những con búp bê cho "đứa em" của tôi nghe. Đọc xong, tôi còn ngồi tâm sự một hồi lâu với búp bê nữa. Tôi thấy thương hai anh em búp bê trong câu chuyện, chúng đã bị chia lìa đôi ngả. Dẫu sau cùng được ở bên nhau nhưng lại thiếu mất cô chủ thân thương. Chắc chúng đau khổ lắm! Lẽ ra, chúng có thể đến ở với cô chủ của mình nhưng chúng không làm vậy vì chúng biết cô chủ rất thương người anh trai, Ở lại với cậu chủ tức là chúng đã giúp cô chủ được yên lòng.

Tôi trầm nghĩ, chắc búp bê nhỏ của tôi cũng rất cảm thông với anh em búp bê trong câu chuyện. Tôi tự nhủ sẽ không bao giờ rời xa búp bê như người em trong câu chuyện buồn ấy... Sáng hôm sau, tôi tỉnh dậy và giật mình sửng sốt vì không thấy búp bê đâu. Tôi lục tung cả nhà lên nhưng vẫn không thấy bóng dáng người bạn nhỏ yêu quý của mình. Suốt mấy ngày, tôi ủ ê tự hỏi không biết búp bê đi đâu... Tôi may thêm cho búp bê mấy bộ quần áo đẹp, trong lòng hi vọng sẽ tìm lại được em...

Một tuần đằng đẵng trôi qua....

Thế rồi một buổi sáng tỉnh dậy, tôi nghe tiếng chú mèo mướp "meo meo" âm ỉ bên ngoài cửa sổ. Tôi choàng mở mắt và sửng sờ thấy miệng chú mèo mướp ngậm ngang người búp bê yêu quý của tôi. Tôi lao đến mở tung cửa sổ, ôm lấy em. ôi! Từ bây giờ tôi sẽ không bao giờ để em xa tôi nữa...

Búp bê ngày nào đến giờ tôi còn gìn giữ. Những câu chuyện năm xưa đến giờ tôi vẫn còn đọc. Chúng nhắc nhở tôi nhớ lại những câu chuyện đã qua và có ý thức giữ gìn những kỉ niệm tuổi thơ đẹp đẽ.